

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 24. helmikuuta 2023
(OR. en, fr)

Toimielinten välinen asia:
2022/0147(COD)

6363/23
ADD 1

CONSOM 42
MI 107
COMPET 105
EF 46
ECOFIN 140
DIGIT 22
CODEC 180
CYBER 31

ILMOITUS

Lähettiläjä:	Pysyvien edustajien komitea (Coreper I)
Vastaanottaja:	Neuvosto
Ed. asiak. nro:	6065/23
Kom:n asiak. nro:	9053/22 + ADD1-4
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta rahoituspalveluja koskevien etäsopimusten osalta ja direktiivin 2002/65/EY kumoamisesta <i>Yleisnäkemys</i> – Lausumat

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakohdassa mainittua asiaa koskevat Italian ja Luxemburgin lausumat 2. maaliskuuta 2023 pidettävää neuvoston (kilpailukyky) istuntoa varten. Lausumat merkitään neuvoston istunnon pöytäkirjaan.

ITALIAN LAUSUMA

EHDOTUKSESTA EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI DIREKTIIVIN 2011/83/EU MUUTTAMISESTA RAHOITUSPALVELUJA KOSKEVIEN ETÄSOPIMUSTEN OSALTA JA DIREKTIIVIN 2002/65/EY KUMOAMISESTA

Italia katsoo, että ehdotusta on vielä joiltakin osin selvennettävä, jotta vältetään soveltamiseen liittyvä epävarmuus.

Italian suurin huolenaihe liittyy **erityissäännöstä koskevan periaatteen ja toissijaisuusperiaatteen** asianmukaiseen soveltamiseen.

Italia katsoo, että **aina, kun tiettyä rahoituspalvelua säännellään EU:n alakohtaisessa säädöksessä, kyseisen säädöksen olisi selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi oltava joka tapauksessa ensisijainen kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annettuun toiseen direktiiviin nähden**. Kun unionin lainsäätäjä antaa alakohtaista lainsäädäntöä, se arvioi markkinoiden ja säännellyn tuotteen erityispiirteet huomioon ottaen tarkasti, miten asiaa olisi säänneltävä.

Jos kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annettua toista direktiiviä sovellettaisiin tuotteisiin tai palveluihin, joita jo säännellään alakohtaisella lainsäädännöllä, se heikentäisi lainsäätäjän kullakin alalla jo tekemiä valintoja. Esimerkiksi kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annetun toisen direktiivin mukaisen peruuttamisoikeuden soveltaminen silloinkin, kun siitä ei säädetä voimassa olevassa alakohtaisessa lainsäädännössä, kuten maksupalveluista sisämarkkinoilla annetussa direktiivissä (toinen maksupalveludirektiivi), voisi olla monimutkaista tai jopa ristiriidassa tarjotun palvelun luonteen kanssa. **Tämä voi johtaa vakavaan oikeudelliseen epävarmuuteen ja oikeudenkäynteihin.**

Lisäksi Italia katsoo, että rahoituspalvelujen löyhästä määritelmästä saattaa seurata ongelmia. Yleisesti ottaen **pitäisimme parempana, että rahoituspalveluja säänneltäisiin kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annetussa toisessa direktiivissä vain siltä osin kuin ne on jo määritelty rahoituspalveluiksi kansallisessa tai EU:n säädöksessä.** Muussa tapauksessa seurauksena olisi suuri oikeudellinen epävarmuus, sillä rahoituspalvelujen erilaiset tulkinnat olisivat hyväksyttyjä ja alakohtaiset kansalliset viranomaiset voitaisiin saattaa vastuuseen siitä, että ne eivät valvo palveluja, joiden luonne on jo ennakolta epävarma.

Italia ei myöskään kannata sitä, että jäsenvaltioilta poistetaan mahdollisuus pitää voimassa tai hyväksyä tiukempia säännöksiä asianmukaisista selvityksistä, joita kuluttajille olisi annettava ehdotetuista rahoituspalvelusopimuksista. Ellei tällaista mahdollisuutta ole, asiaa koskevat voimassa olevat tiukemmat kansalliset säännöt olisi kumottava. Tämä heikentäisi kuluttajansuojaa, mitä emme voi kannattaa.

Italia toivookin, että kaikkia näitä direktiivin näkökohtia voitaisiin parantaa kolmikantaneuvotteluissa.

Luxemburgin lausuma

Ehdotus direktiiviksi rahoituspalveluja koskevista etäsopimuksista

Vaikka Luxemburg kannattaa yleisnäkemyksen hyväksymistä, se haluaa ilmaista huolensa tietyistä ehdotuksen keskeisistä näkökohdista, joiden osalta keskusteluissa on esitetty harhaanjohtavia tietoja.

Vaikka Luxemburg tukee täysin tämän lainsäädännön tavoitetta, joka on sisämarkkinoiden toteuttaminen rahoituspalveluja koskevien rajatylittävien etäsopimusten osalta yhdenmukaistamalla tiettyjä kuluttajansuojasääntöjä, se katsoo, että neuvoston valtuutus ei anna mahdollisuutta sen saavuttamiseen.

Luxemburg pitää valitettavana, että yhdenmukaistamisesta huolimatta keskeiset säännökset antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden ottaa käyttöön *uusia* esteitä sisämarkkinoilla. Tämä vaikeuttaa rajatylittäviä liiketoimia ja pitää ennallaan tilanteen, jossa kuluttajien haasteena on selvittää eri puolilla EU:ta edelleen vallitsevasta oikeudellisesta hajanaisuudesta.

Teksti nykyisellään

– ei takaa oikeusvarmuutta eikä oikeudellista selkeyttä EU:n tasolla, vaan pakottaa yritykset mahdollisesti analysoimaan ja soveltamaan 27 jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä kuluttajasopimuksia tehdessään,

– ei takaa oikeusvarmuutta kansallisella tasolla, koska ehdotetun tekstin ja voimassa olevan alakohtaisen lainsäädännön välinen yhteys on epäselvä.

Luxemburg toivoo, että tekstiä voitaisiin parantaa lainsäädäntöprosessin seuraavissa vaiheissa.